

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316206197
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316206197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., o zaplatenie sumy 4.597,01 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7C/147/2016-59 zo dňa 13.03.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, vo výroku o trovách konania a vo výroku o splatnosti plnenia.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie zastavil v časti o zaplatenie 550 eur s príslušenstvom, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.020,45 eur spolu s úrokom z omeškania, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že strany uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 6.000 eur, ktorý bol žalovaný povinný zaplatiť v 108 splátkach po 104,91 eur mesačne. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona 129/2010 Z.z.. Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 104,91 eur bez bližšej špecifikácie, teda nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahoval výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť sumu 1.020,45 eur ako rozdiel medzi poskytnutým úverom a všetkými sumami, ktoré dovtedy na úver zaplatil. Úrok z omeškania súd priznal žalobcovi len z tejto priznanej sumy, a to odo dňa, kedy uplynula lehota na zaplatenie na základe výzvy žalobcu. Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného mu súd povolil splátky dlžnej sumy po 250 eur. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to len proti výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, proti výroku o trovách konania a proti splatnosti priznaného plnenia. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky a niektoré z náležitostí, ktoré má zmluva v spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie sú vo všeobecných obchodných podmienkach. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o

výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, vrátane rozpisu každej splátky. Pokiaľ by samotný text zmluvy mal obsahovať podrobný rozpis splátok, istiny, úrokov za celé obdobie splatnosti, znamenalo by to neúmerne rozšírenie obsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, podľa ktorého povinnou náležitosťou úverovej zmluvy nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok. K rozhodnutiu súdov o povolení splácať dlh v splátkach uviedol, že rozhodnutie nie je možné považovať za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, pretože svoj názor súd nepodložil žiadnou právnou argumentáciou a riadne vykonaným dokazovaním. Nie je zrejme akým spôsobom súd skúmal tvrdenia žalovaného, že v súčasnej dobe nemá dostatok finančných prostriedkov na jednorazovú úhradu a bolo by v jeho možnostiach a schopnostiach splácať úver v mesačných splátkach po 200, max. 300 eur. Nie je možné prihliadať len na finančnú situáciu žalovaného, žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote. Žalovaný od júna 2016 neuskutočil žiadnu úhradu, i keď uvádza, že v jeho schopnostiach je uhrádzať dlh v mesačných splátkach po max. 300 eur. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave 24Co/322/2016 zo dňa 01.03.2017, z ktorého vyplýva, že na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne paričná lehota 3 dni. Je možné určiť aj dlhšiu lehotu, ale takéto rozhodnutie si vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver o tom, že je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než 3 dni. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška plnenia, platobná schopnosť žalovaného v konaní, prejavovaná snaha o splnenie záväzku, osobné pomery strán, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, skutočnosť, či by prípadné nesplnenie stanovenej povinnosti v lehote 3 dní nebolo v riešenom prípade pre žalobcu príliš ťaživé. Súd musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Vzhľadom na podané odvolanie v časti zamietnuté nároku žalobca napáda aj rozhodnutie súdu o náhrade trov konania a žiada ich priznať v rozsahu 100 %. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovej žalobe žalobcu v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa názoru odvolacieho súdu zákon vyžaduje, aby splátka bola členená tak, aby z každej splátky bolo zrejme, aká je splátka istiny, splátka úroku a splátka iných poplatkov. Na rozhodnutie o veci C-42/15 nie je možné prihliadať, pretože toto rozhodnutie konštatuje nedostatočnú implementáciu smernice zo strany Slovenskej republiky, avšak zo zákona, ktorý bol v tomto prípade aplikovaný, nepochybne vyplýva povinnosť uvádzať takto členenú splátku. Preto ani nie je možný eurokonformný výklad tohto zákona, pretože by išlo o výklad proti zneniu zákona. Následkom neuvedenia tejto náležitosti je skutočnosť, že úver je bezúročný a bez poplatkov a správne preto súd vypočítal nárok žalobcu tak, že od poskytnutého úveru 6.000 eur odpočítal všetky úhrady realizované žalovaným, teda 4.979,55 eur. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí o platení prisúdenej pohľadávky v splátkach zohľadnil žiadosť žalovaného o splátku. CSP umožňuje súdu rozhodnúť o tom, že prisúdenú sumu možno uhradiť v splátkach. Určené splátky naplňujú právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.